

Acésta fôia ese
cate 3 côle pe luna
si costa 2 fiorini v. a.
pentru membrii aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainatate
10 franci cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Fôia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 anu intregu.
Se abonéza la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiu, séu prin posta
séu prin domni co-
lectori.

Nr. 7.

Brasiovu 1. Aprile 1870.

Anulu III.

Din istori'a reformatiunei in Ungari'a si in Transilvani'a cu respectu la romani.

Cu bun'a vointia a lectoriloru nostrii vomu scóte ací pe scurtu câteva date din istori'a reformatiunei religióse din acelea tempuri, in care suferintiele bisericeí romanesci ajunsesera la culme si in care romanii trecea cu miile la calvinia, éra dupa aceea se sí des-nationalisá cu totul. Prea adesea evenimente istorice la parere diverse, eterogene, stau in cea mai strinsa legatura si óresicum se nascu unele din altele. Multu tempu s'a creditu, cà reformatiunea lui Luther, Calvinu, Melanchton, Zwingli nu influentiase neci-decumu asupra natiunei sí bisericeí romanesci; astadi inse acésta opiniune se ascunde sí dispáre dinaintea luminei aprinse de istoria.

Pana sí istoricii moderni de nationalitate magiara inca totu mai sustienu sí apara una tese tendentiósa, alu carei intielesu este, cà de ecs. in Transilvani'a pana pe la anii 1500—1600 aru fi fostu locuitori de nationalitate magiara neasemenatu mai numerosi decátu de atunci incóce; din contra noi cutezamu a sustiené tesa opusa in diametru, cà adeca de ecs. in Transilvani'a odenióra au fostu unguri neasemenatu mai puçini, decátu dela 1600 incóce. Inmultitu-s'a elementulu ungurescu si celu nemtiescu in Transilvani'a sí in partile Ungariei locuite de romani inca sí pana la reformatiune succesive prin ajutoriulu catholicismului apusenu, cu modulu sí pe calile, pe care s'a inmultitu elementulu grecescu in principatele romanesci, adeca mai virtosu cu ajutoriulu clerului superioru si alu monastiriloru; in urm'a reformatiunei inse acea inmultire a luatú dimensiuni colossali si a facutu progresse, care merita tóta luarea-amente a istoriciloru.

Poporulu magiaru luatú in totalitatea sa sí in starea sa primitiva, neci-unadata nu ajunsesa a fi aparatoriu fanaticu alu catholicismului apusénu, precumu neci alu celui resariténu; din contra se scie bine, cà catholicismulu fu introdusu la magiari numai cu puterea armeloru sí asia inca cu fórte mare greutate sí cu multa versare de sange, pentrucà ei ruiná bisericéle si macelá pe preotii cristiani. Regii lorú castigati prin casatorii cu domnisióre germane séu italiene pentru cristianismu, ilu apará pre cátu potea, in form'a in care fusese acelasi inbracatu si presentatu celorlalte popóra de catra italieni, caroru, cá si greciloru, le placea fórte multu artele, cerimoniile, pompele, pa-

radele dupa unu gustu, ce nu corespundea neci-decumu naturei asiaticé mai de nordu a magiariloru, éra preste acésta ele si costá multi bani, pe care acestu poporu nu'i prea avea, din cauza cà lui ii lipsea comerciulu si industri'a, precumu ii lipsescu pana in dio'a de astadi. Éca deci in scurtu causele cele mai naturali, pentru care propagand'a reformatiororu din secolulu alu 16-lea se potú latí si prinse rade-cine atátu de rapede la poporulu magiaru. Ritulu protestantiloru consideratu mai alesu asia, precumu ilu simplificasera calvinianii, pre langa acésta cassarea mai multoru dogme, a caroru sustienere inca constase mai inainte bani multi, au avutu de urmare inpuçinarea fórte simtita a spáselorú eclesiastice.

In an. 1540, adeca la duóedeci de ani dupa urdirea reformatiunei, caletoriundu prin Ungari'a si Transilvani'a unu ambasadoriu alu imperatului Germaniei, anume Cornelius Scepper, acesta in raportulu seu oficiale spune intre altele, cà pe unde a trecutu elu, poporulu si mai virtosu nobilimea se tienea mai preste totu de confessiunea reformatá, cumu si cà preotii si docentii de pe la scóle, cu carii potú vorbi latinesce, mai toti se tienea de scól'a lui Filipu Melanchton.

Pana catra 1600 abia mai era cateva bisericé romano-catolice in Ungari'a, pentrucà locuitorii magiari si slavaci trecusera parte la luterania, parte la calvinia.*)

Pana pe la 1600 guerele civili câte se portara in Ungari'a, aveau caracteriu mai multu dinasticu sí nationalu; pretendenti unguri se apará de cas'a Habsburg, poporulu Ungariei de invasiunea nemtiesca. De atunci inainte, precumu in Germania, asia si in Ungari'a, si in Transilvani'a guerele civili luara caracteriu mai multu religiosu. Famili'a de Habsburg, alu carui unu ramu domnea sí in Spani'a cea bigotta sí fanatica, infasiata sí infasiurata strinsu de legiunea iesuitoru transportati incóce, decadiù la conditiunea de instrumentu pentru estermnarea totala a toturoru confessiuniloru acatolice, din tóte tierile câte ajunsesera sub sceptrulu ei.

Imperatulu Rudolfa II. crescutu de micu in Spani'a la curtea lui Filipu II., cunoscutulu tiranu bigotu,

*) Vedi fragmentele istorice publicate de Emericu Révész, parochu in Dobricinu si membru alu academieí unguresci de scientie „Adalékok a magyar protestans iskolák autonomiájának történetéhez.” Sárospatak, 1869.

persecuțà pe protestanți preste totu, pana candu fu batutu de principele Transilvaniei Stefanu Bocskai și apoi constrinsu a ratificà condițiunile pazei inchiariate in Vien'a la 23. Iuniu 1606. Prin acea pace regulanduse afacerile politice ale Ungariei, totuodata fu ascuratu calviniloru și luteraniloru liberulu eșercitiu alu religiunei loru, „inse fara prejudetiu pentru biseric'a catolica.“

Confessiunile protestante credea, cã libertatile loru sunt ascurate prin acea pace. Ele s'au insielatu reu, pentrucã Rudolfu nu se tienù obligatu in conscienti'a sa la obserbarea aceloru condițiuni. Pe langa acêsta clausul'a ce intrase in pacea dela Vien'a „fara prejudetiu (fara vetamarea intereselor) pentru biseric'a rom. catolica,“ a datu ocașiune noua la totu feliulu de certe și urgia, pentrucã catolicii o restalmacea și intortocã dupa placu, era protestanții o respingea adesea și cu peptulu, mai alesu candu era vorba de a'si rapi bisericile unii dela altii. Nu asia frate-seu Mateiu și alti cativa arehiduci din famili'a Habsburg. Acestia credea, cã ceea cê s'a promis protestanțiloru trebue se se tî tiena. Urmarea fu, cã se inchiariè una confederatiune secreta in contra lui Rudolfu; insusi Mateiu se sculà cu arme in contra lui și asia in primaver'a anului 1611 ilu constrinse a parasì tronulu. Rudolfu isi trantì pelari'a la pamentu, subscrise documentulu de abdicatiune, era pên'a cu care subscrise, o sfarmà in dinti*). Dupa nouè luni (20. Ian. 1612) Rudolfu morì amaritu și umilitu de atâtea ilusiuni, prin care trecuse.

Sub imperatulul sî regele Mateiu de si afacerile religiöse au fostu inpreunate cu mari dificultati, ele inse totu au fostu mai de suferitu. Mateiu inse a repausatu in 20. Martiu 1619, fara clironomi din cõpșele sale, era lui a urmatu in imperiu archiducele Ferdinandu II., carele pana atunci fusese domnu alu Stiriei.

Aici este loculul a insemna, cã in acelea dfile, adeca pe la inceputulu guerei politico-religiöse, carea durà treidieci de ani, majoritatea locuitoriloru Boemiei, Moraviei, Silesiei, archiducateloru austriace, inca era protestanta și inca din nefericirea loru parte luterana, parte calviniana. Ferdinandu II., carele in vieti'a privata era bunu și induratoriu, in punctulu religiosu era atatu de bigotu și fanaticu, in cãtu elu dupa faptele sale se pôte asemena prea bine cu Filipu II. din Spani'a. Acestu monarchu isi luà de principal'a problema a vietiei sale „esterminarea totala și radicala a tuturoru ereticiloru din totu coprinsulu tieriloru de sub sceptrulu seu, ad maiorem Dei gloriam. Dupa acestea se intielege prea usioru, cã Ferdinandu II. isi batù jocu de tôte tractatele de pace inchiariate cu protestanții și de tôte libertatile acordate acestora de catra predecessorii sei. Istori'a celoru treidieci de ani coprinde restulu. Noi pentru scopulu nostru in-

semnamu acilea numai atata, cã protestanții din Ungari'a persecutati, spoliati de biserice, de scõle și fundatiuni, aruncati in prinsori, sêu eșilati din patria, isi aflara asilulu loru érasì numai in Transilvani'a. Gavriulu Bethlen principele acestei tieri se scõla cu arme in contra imperatulul spre apararea coreligionariloru sei, bate preste totu pe generarii lui, ocupa Ungari'a cãta se mai tienea de cas'a Habsburg și constringe pe Ferdinandu II. la pacea dela Nikolsburg inchiarieta in 31. Decembre 1621, prin care se confirma din nou și pôte in termini mai respicati condițiunile pazei dela Vien'a. Inse tocma dupa acea pace a fostu vai de dfilele protestanțiloru din celelalte tieri ale casei Habsburg. Anume boemii pierdusera batali'a din 8. Novembre 1620 numita dela muntele albu (langa Prag'a). Sabi'a, glontiulu, furtile și confiscatiunile venira la ordinea dfilei. Mii de protestanți luara lumea in capu, apucandu mai alesu spre Ungari'a și Transilvani'a. Gavr. Bethlen a favoratu sî ridicatu pe protestanți și mai alesu pe calvini cã nimeni altulu inainte de elu; intr'aceea elu s'a vediutu in positiune de a se mai scula inca de trei ori cu arme in contra lui Ferdinandu II. și asia a'lu contenì, cã macaru in acestea tieri se nu'si póta realisa planulu seu de esterminarea protestantismului.

Dupa mórtea lui Gavr. Bethlen, care a urmatu in 15. Nov. 1629 și dupa abdicarea soției sale veduvei Catarinei de Brandenburg intemplata in 30. Sept. 1630, la tronulu Transilvaniei veni ungurénulu Georgie Rákoczi dela Sárospatak. Ferdinandu II. conspirase inca mai de inainte cu Catarina in contra calviniloru, era dupa caderea acesteia trimise pe palatinulu Nicolae Eszterházi cu óste in contra lui G. Rákoczi, pentrucã batendu'lu se subjuge nu numai comitatele ungurene incorporate, ci și Transilvani'a, dupa aceea se se apuce de esterminarea tuturoru confessiuniloru numite acatolice; Rákoczi inse batù pe Eszterházi la Rákócz pe malulu stangu alu Tisei și asia constrinse pe Ferdinandu II., cã se dea pace Transilvaniei. Cu tôte acestea protestanții nu era siguri neci pe unu minutu in comitatele Ungariei remase sub domni'a lui Ferdinandu; de aceea ei ne mai potendu suferi persecutiunile lui, se refugiai mereu in Transilvani'a sub protectiunea compatriotului loru Georgie Rákoczi I., carele domni aici 18 ani, adeca pana in 23. Octobre 1648.

Dupa mórtea lui Ferdinandu II. fiulu acestuia Ferdinandu III., omu multu mai tolerantu decãtu tata-seu, conchiamà din partea Ungariei supusa lui pe 21. Septembrie 1637 una dieta la Presburgu cu scopu de a se consulta despre midiolócele, cu care s'ar potea restaura pacea și securitatea in tiera, cumu și a se preintempina unu nou atacu din partea turciloru. Pe atunci inse tôte spiritele fiendu preocupate in gradulu supremu de cestiunile religionarie, indata la inceputu prorupsera cele mai inversiunate certe intre protestanți și catolici. Membrii protestanți, carii pe atunci in mani'a tuturoru persecutiuniloru și

*) Victor Hornyánszky, Geschichte des österreichischen Kaiserstaates. Pest, 1863. III. Auflage.

omorurilor inca totu era in majoritate fatia cu catolicii, dechiarara rotundu, că ei nu voru lua in pertractarea propositiunile regesci, pana candu regele nu'i va asecura, că tóte bisericile rapite dela ei cu forti'a prin catolicii ajutati de curte, li se voru restitui naconditionatu. Magnatii catolici inse respunsera esplicandu, séu adeca falsificandu punctele pazei dela Vien'a, cá si cumu libertatea religioasa garantata protestantiloru s'ar intielege asia, că ei se'si póta tienea confesiunile loru, inse fara biserică! Regele vediendu, că nu póte indupleca pe protestanti la nimicu, le facu pe voia in man'a catoliciloru, asecurandu pe ceia, că libertatea loru religionaria va fi respectata intocma dupa coprinsulu pazei dela Viena si dupa alu diplomei inauguralu emanate in a. 1608 la incoronarea regelui Mateiu. Protestantii vediendu acestea, facura si ei pe voia regelui.

Cu tóte acestea pacea intre catolicii si protestantii Ungariei durà de joi pana mai apoi. Iesuitii adeca, carii decopià de minune pe rabimii din Ierusalimu si pe fanariotii din Bisantiu, invetià neincetatu pe catolici, că ei nu sunt obligati a implini promisiunea, séu si juramentulu facutu ereticiloru. Iritatiunea crescu din nou intru atàta, cătu insusi palatinulu Nicolae Eszterházi, carele inca trecea de „zelotu necumpatatu pentru catolicismu,” se simti obligatu a recomanda regelui Ferdinandu III., cá se conceda tuturoru esercitiu liberu in religione. Ferdinandu ar fi ascultatu acestu consiliu, dara magnatii catolici, portati de nasu prin iesuiti, nu voià se scia de neci-una tolerantia religioasa. Urmarea fu, cá in a. 1643 protestantii din câteva comitate ungueresci chiamandu in ajutoriu pe Georgie Rákoczi, se resculara si ei. Rákoczi petrunse in Ungari'a cu óste numeroasa, éra Ferdinandu trimise in contra lui pe generarii Gótz si Puchhaim. Guer'a decurse cu fortuna variabila, in fine inse generariulu transilvanu Ioanu Kemény (mai tardu principe nefericitu) batendu pe comandantii regelui, petrunse pana la riulu Wagu; si éra p'aci se'si inpreune óstea sa in fati'a Vienei cu óstea eroiculu generariu Torstensohn din Sveti'a, care se batea pentru protestanti. Dupa acestea abia in Augustu 1645 se inchiaie una pace glorioasa pentru armele transilvane, éra in 16. Decembre alu aceluiasi anu dupa multe negociatiuni se inchiaie asia numitulu tractatu religionariu dela Lintiu (Linz, capital'a Austriei de susu). Acelu tractatu tienea acestea:

„Antaiulu articulu din 1608, cumu si punctulu alu sieselea din diplomele inaugurali regesci isi au deplin'a loru valóre. Tóte staturile (clasele) regatului Ungariei, cetatile regesci libere, orasiile libere si garnisónele ungueresci pe la locurile confiniarie, se se bucare preste totu de liberulu esercitiu alu religionei loru cu liberulu usu alu bisericiloru, alu campanelor si alu ingropatiuniloru. Precumu staturile, intocma si poporulu tieranu supusu (iobagimea) din punctele confiniarie, din orasie, sate, din mosiile boieriloru si din ale fiscului se aiba parte de libertatea

religioasa si in usulu aceleia se nu fia conturbati neci de regele séu de functionarii sei de statu, neci de boieri, sub neci unu feliu de pretestu. Acelora carii pana acumu au fostu constrinsi a trece la alta religione, se le stea in voia a se reintorce la cultulu loru de mai inainte, a'lu escercita si a se tiené de elu fara neci una pedeca. Neci se nu fia obligati la cermionii, care sunt in contra confesiunei loru. Nimeni se nu fia auctorisatu a lua pe parochi si predicatori dela poporulu tieranu si a'i alunga; éra pe unde se va fi intemplatu asia ceva, se se conceda poporului a'i rechiamu, séu a pune pe altii in loculu loru. Greumentele (napastuirile) necatoliciloru se se reguleze in diet'a cea mai de aprópe, totu acolo se se defiga pedepse in contra calcatoriloru libertatei eclesiastice. Acésta diploma regésca (de pace) se se confirme si tréca intre legile tierei. Se se decida si despre scóterea trupeloru straine din Ungari'a, cumu si despre alte abusuri care sunt in contra vechiloru decrete, drepturi si libertati ale regatului.“

Trei ani aprópe, dupa inchiaierea pazei dela Lintiu, adeca in 24. Octobre 1648 se inchiaie pacea dela Vestfali'a subscrisa la Osnabrück et Münster de catra poterile europene, care se batusera treidieci de ani. Prin conditiunile pazei de Vestfali'a se confirmà cu tóta solenitatea pacea religioasa inchiaieta la August'a (Augsburg- in an. 1555) si se decise, cá in respectulu bisericiloru, scóleloru, fundatiuniloru si preste totu in afacerile eclesiastice se se defiga status quo, in care se aflasera popórale Germaniei in an. 1624. Egalitatea de drepturi se prochiamà pentru protestanti, cá si pentru catolici. Numai cu locuitorii provinciiloru numite ereditarie ale imperatului se facu cea mai trista esceptiune. Comitele Trautmansdorf cá comisariu imperatescu respinse cu tarfa ori ce propunere a celorulalti comisari, de a se intende libertatea religioasa si amnesti'a generala inca si preste provinciile familiei de Habsburg. Cu alte cuvente: pacea de Vestfali'a nu a folositu nimicu protestantiloru din Boemi'a, Moravi'a, Silesi'a, Archiducatele austriace, Stiri'a, Carinthi'a, Carnioli'a etc., ci in acelea s'au prochiamatu si sustienutu unitatea credintiei prin mana absolutistica, cu ecsilu si cu mórte. Aprópe diumetate din locuitorii Germaniei si ai Austriei perisera in acei treidieci de ani; iesutiloru inse neci atàta nu le era de ajunsu.

Acea stare a lucrurilor sustienuta in provinciile asia numite ereditarie, au trebuitu se aiba inriurintia si asupra Ungariei vecine, precumu se va vedea indata.

Imperatulu si regele Ferdinandu III. mori in 2. Aprile 1657, éra fiu-seu mai mare Ferdinandu IV., pe care'lu incoronasera mai de inainte cá rege alu Ungariei si alu Boemiei, repausà inaintea lui, adeca in a. 1653. Incependu dela pacea inchiaieta la Lintiu in Dec. 1645 pana la mórtea lui Ferdinandu III., adeca aprópe duoispreiece ani, protestantii Ungariei

omurilor lor inca totu era in majoritate fatia cu catolicii, dechiarara rotundu, cà ei nu voru lua in pertractarea propositiunile regesci, pana candu regele nu'i va asecura, cà tôte bisericile rapite dela ei cu forti'a prin catolicii ajutati de curte, li se voru restitui naconditionatu. Magnatii catolici inse respunsera esplicandu, séu adeca falsificandu punctele pazei dela Vien'a, cá si cumu libertatea religiósá garantata protestanților s'ar intielege asia, cà ei se'si póta tienea confesiunile lor, inse fara biserica! Regele vediendu, cà nu póte indupleca pe protestanti la nimic, le facù pe voia in man'a catolicilor, asecurandu pe ceia, cà libertatea lor religionaria va fi respectata intocma dupa coprinsulu pazei dela Viena si dupa alu diplomei inauguralu emanate in a. 1608 la incoronarea regelui Mateiu. Protestantii vediendu acestea, facura si ei pe voi'a regelui.

Cu tôte acestea pacea intre catolicii si protestantii Ungariei durà de joi pana mai apoi. Iesuitii adeca, carii decopiá de minune pe rabinii din Ierusalimu si pe fanariotii din Bisantiu, invetiá neincetatu pe catolici, cà ei nu sunt obligati a implini promisiunea, séu si juramentulu facutu ereticilor. Iritatiunea crescù din nou intru atàta, càtu insusi palatinulu Nicolae Eszterházi, carele inca trecea de „zelotu necumpatatu pentru catolicismu,” se simtí obligatu a recomanda regelui Ferdinandu III., cá se conceda toturor ecercitiu liberu in religiune. Ferdinandu ar fi ascultatu acestu consiliu, dara magnatii catolici, portati de nasu prin iesuiti, nu voiá se scia de neci-una tolerantia religiósá. Urmarea fu, cá in a. 1643 protestantii din câteva comitate ungueresci chiamandu in ajutoriu pe Georgie Rákoczi, se resculara si ei. Rákoczi petrunse in Ungari'a cu óste numerosá, éra Ferdinandu trimise in contra lui pe generarii Götz si Puchhaim. Guer'a decurse cu fortuna variabila, in fine inse generariulu transilvanu Ioanu Kemény (mai tardú principe nefericitu) batendu pe comandantii regelui, petrunse pana la riulu Wagu; sí éra p'ací se'si inpreune óstea sa in fati'a Vienei cu óstea eroiculu generariu Torstensohn din Sveti'a, care se batea pentru protestanti. Dupa acestea abia in Augustu 1645 se inchiaiè una pace gloriósá pentru armele transilvane, éra in 16. Decembre alu aceluiasi anu dupa multe negociatiuni se inchiaiè asia numitulu tractatu religionariu dela Lintiu (Linz, capital'a Austriei de susu). Acelu tractatu tienea acestea:

„Antaiulu articulu din 1608, cumu si punctulu alu sieselea din diplomele inaugurali regesci isi au deplin'a lor valóre. Tôte staturile (clasele) regatului Ungariei, cetatile regesci libere, orasiel libere sí garnisónele ungueresci pe la locurile confiniarie, se se bucure preste totu de liberulu ecercitiu alu religiunei lor cu liberulu usu alu bisericelor, alu campanelor sí alu ingropatiunilor. Precumu staturile, intocma sí poporulu tieranu supusu (iobagimea) din punctele confiniarie, din orasie, sate, din mosiile boierilor si din ale fiscului se aiba parte de libertatea

religiósá si in usu aceleia se nu fia conturbati neci de regele séu de functionarii sei de statu, neci de boieri, sub neci unu feliu de pretestu. Acelora carii pana acumu au fostu constrinsi a trece la alta religiune, se le stea in voia a se reintórce la cultulu lor de mai inainte, a'lu ecercita si a se tiené de elu fara neci una pedeca. Neci se nu fia obligati la cermionii, care sunt in contra confesiunei lor. Nimeni se nu fia auctorisatu a lua pe parochi si predicatori dela poporulu tieranu si a'i alunga; éra pe unde se va fi intemplatu asia ceva, se se concéda poporului a'i rechiamá, séu a pune pe altii in loculu lor. Greumentele (napastuirile) necatolicilor se se reguleze in diet'a cea mai de aprópe, totu acolo se se defiga pedepse in contra calcatorilor libertatei eclesiastice. Acésta diploma regésca (de pace) se se confirme si tréca intre legile tierei. Se se decida si despre scóterea trupelor straine din Ungari'a, cumu si despre alte abusuri care sunt in contra vechilor decrete, drepturi si libertati ale regatului.“

Trei ani aprópe, dupa inchiaierea pazei dela Lintiu, adeca in 24. Octobre 1648 se inchiaiè pacea dela Vestfali'a subscrisa la Osnabrück et Münster de catra poterile europene, care se batusera treidieci de ani. Prin conditionile pazei de Vestfali'a se confirmá cu tóta solenitatea pacea religiósá inchiaeta la August'a (Augsburg in an. 1555) si se decise, cá in respectulu bisericelor, scólelor, fundatiunilor sí preste totu in afacerile eclesiastice se se defiga status quo, in care se aflasera popórale Germaniei in an. 1624. Egalitatea de drepturi se prochiamá pentru protestanti, cá si pentru catolici. Numai cu locuitorii provinciilor numite ereditarie ale imperatului se facù cea mai trista esceptiune. Comitele Trautmansdorf cá comisariu imperatescu respinse cu taría ori ce propunere a celorlalti comisari, de a se intende libertatea religiósá si amnesti'a generala incà si preste provinciile familiei de Habsburg. Cu alte cuvente: pacea de Vestfali'a nu a folositu nimicu protestanților din Boemi'a, Moravi'a, Silesi'a, Archiducatele austriace, Stiri'a, Carinthi'a, Carnioli'a etc., ci in acelea s'au prochiamatu sí sustienutu unitatea credintiei prin mana absolutistica, cu ecsilu si cu mórte. Aprópe diumetate din locuitorii Germaniei si ai Austriei perisera in acei treidieci de ani; iesutilor inse neci atàta nu le era de ajunsu.

Acea stare a lucrurilor sustienuta in provinciile asia numite ereditarie, au trebuitu se aiba inriurintia si asupra Ungariei vecine, precumu se va vedea indata.

Imperatulu si regele Ferdinandu III. morí in 2. Aprile 1657, éra fiu-seu mai mare Ferdinandu IV., pe care'lu incoronasera mai de inainte cá rege alu Ungariei si alu Boemiei, repausà inaintea lui, adeca in a. 1653. Incependu dela pacea inchiaeta la Lintiu in Dec. 1645 pana la mórtea lui Ferdinandu III., adeca aprópe duoispredece ani, protestantii Ungariei

se simțira mai usiorati și mai siguri că mai înainte în eșercitiulu religiunei lor. Lui Ferdinandu III. urmă la tronul său al doilea Leopoldu în etate numai de optușprediece ani. Leopoldu înse crescutu în școlile iesaștilor, fusese preparatu pentru preotia, era nu pentru că se domneșca în unu imperiu atât de mare și locuitu de atâtea natiuni și confesiuni. Prete această junele imperatu iubea pe iesuți întocma precum îi iubise și moșii-său Ferdinandu II.; de aceea densulu încă era atât de netolerantu în afaceri religiöse, pe câtu de alta parte în viața privată era omu bunu, amatoriu de știință și arte. Toti istoricii cei mai buni din zilele noastre recunosc în unanimitate, că deca Leopoldu I. nu ar fi fostu atât de bigotu și netolerantu, mai toate revoluțiunile din Ungaria, câte s'au urditu în patruzeci și șapte de ani ai domniei sale, aru fi lipsitu cu totul, era turcii încă aru fi esitu multu mai înainte din Ungaria și din Banatu; era noi adaogemu la acestea, că natiunea noastră încă s'ar afla astăzi în condițiuni neamenate mai favorabili decât sunt cele de față. Neci Leopoldu, neci ministrii săi Ioanu Ferdinandu Portia și Wenceslau Eusebiu Lobkovitz, pe cari îi avuse elu în anii dintai ai domniei sale, nu se credea obligati în conștiința a respecta condițiunile tratatelor de pace și ale diplomelor inaugurale; de aceea în timpul dietei unguresci conchiamate pe 1. Maiu 1662 la Presburgu protestanții se veduira constrinsi a eși din nou și un'a după alt'a cu vreo șese reprezentatiuni pline de cele mai amare plângeri asupra catolicilor, cari patronati de curte, calcându prete condițiunile dela Lintiu, luasera érași multime de biserici dela protestanți, era apoi ceea ce este și mai memorabilu, catolicii adoptasera una marea, după care locuitorii satelor trebuia se tréca la confesiunea catolică, de care se ținea domniilor lor. Se ținemu bine în minte această marea. — Portia respunse protestanților cu mania, că se nu mai impedece desbaterile cu reclamațiunile și protestele lor, ci deca au ceva în contra catolicilor, săi traga în judecata la tribunalele competente, era acumu se vedea cu totii, cumu se alunge pe turci din țera. Urmarea portarei lui Portia contra protestanți fu, că acestia în 2. Septembrie parasira diéta, fara a le pasa de rogamentea palatinului Vesselényi, său de amerintiarile ministrilor.

Pe atunci Leopoldu și ministrii săi era determinati, că de voru școlte la cale cu protestanții, indata se să ocupe Transilvania și se o reincorporeze la Ungaria; ei vedindu rezistența cea mare a protestanților, se abatù pentru astadata dela acelu planu alu său. Pe acelu tempu adeca protestanții în Ungaria încă totu mai era atât de numerosi, în câtu una deputatiune de protestanți a cutezatu a spune imperatului Leopoldu I. verde în față: Noi protestanții Ungariei suntemu de șapte ori mai multi decâtu catolicii. Leopoldu audiendu acestea, se mirà foarte, pentrucă clerulu îi spusese lui mereu, că de

confesiunile protestante se mai țienu încă numai unele adunaturi de ómeni din clasele de diosu.*)

În urmarea bataliei celei mari dela St. Gotthardu (1. Aug. 1663) castigate asupra turcilor și după încheierea păcii dela Cetatea-de-feru (Vasvár) se urdi și se descoperi conspiratiunea cea mare, în urmă a careia se reincepù persecutiunea protestanților pe toate calile. Magnati, nobili comuni, cetățieni, popi, profesori ș. a. venea cu sutele și cu miile la Transilvania sub protecțiunea regimului calvinescu. Pe la 1671 principele Lobkovicz stabili marea, că acumu regele ocupandu țera cu armele, este domnu absolutu, avtocratoru alu ei, prin urmare póte desființa constituiunea, cumu și în respectulu religios a introduce unitatea credinței. Pe atunci apoi fusera citati la Presburgu vreo trei sute predicatori și nobili protestanți, dintre cari câteva fusera ucisi, mai multi alții eșilati, trimisi la munca de galera său de fortareție; boierii catolici alungara din moșile lor pe toti popii protestanți, era școlile și bisericile lor se închisera, era cei cari se opunea, era tractati că rebeli. Se întielege, că ori unde protestanții se simția mai tari, se opunea și ei cu armele. În 17. Febr. 1672 se trimise în Ungaria că gubernatoriu plenipotentu eștraordinariu Ioanu Gasparu de Ampringen, marele magistru alu ordinului teutonicu, unu omu aspru și cumplitu. În a. 1674 érași mai fusera citati la tribunalulu de sange din Presburgu vreo trei sute popi și dascăli protestanți, cari apoi fusera condamnati la mórte. Imperatulu îi pardonà sub condițiune, că său se să parasésca deregatoriile, său se ésa din țera. 236 implinira un'a său alt'a din acele condițiuni, era 34 ne voindu a să recunósce neci una culpa, fusera trimisi la galera. Proscripțiunile de tota plasa era la ordinea zilei; cei cari scapà cu ceva bani și șcule, fugea în Transilvania.

În 2. Sept. 1686 cade Bud'a în manile creștinilor. În 12. Augustu 1687 ducele Carolu de Baden bate érași pe turci la Mohaci, unde înainte de aceea cu 161 de ani cadușe Ungaria. În Decembre alu aceluiași anu sub impresiunea victoriilor armatei imperatesci se țiene diéta, în care archiducele Iosifu fu încoronatu că rege alu Ungariei, apoi totu atunci iesuții fusera inpamenteniti, era de alta parte protestanții proscrisi (goniti, alungati) neconditionatu din Dalmatia, Croația și Slavonia, era în Ungaria propria fu trimisu cumplitulu generalu Antonie Caraffa cu alti doi italieni și cu doi nemți straini, cari formà tribunalulu de sange. În Eperjes Caraffa porunci săi faca furcile și scaunulu de macelatu ómeni dinaintea ferestrei sale.

Mai în scurtu, în totu timpul domniei lui Leopoldu I. protestanții proscrisi din Ungaria venea și se scutea în Transilvania. Sub Iosifu I. șórtea lor ar fi fostu mai de suferitu, deca în cei cinci ani ai domniei acestuia nu ar fi duratu guer'a civilă Ráko-

*) Vedi Em. Révész pag. 6.

cziana. Cumu le-a mersu protestantiloru din Ungari'a sub domni'a lui Carolu si a fiei sale Mari'a Teresi'a in mani'a pazei dela Satmaru (Maiu 1711), se póte cunósce din art. 30 dela a. 1715, prin carele protestantismulu este datu cu totulu in grati'a regelui. Din acea óra tóte tractatele de pace sî tóte drepturile protestantiloru devenira la nimicu. Consiliulu locotententiei regesei (guberniului) din Bud'a era compusu din cei mai aprigi inemici ai protestantiloru.

In Maiu 1736 protestantiu trimitu una deputatiune cu memorialu la regele, inse nu le folosesce nimicu.

In 1748 Nov. 12 instructiunea privata in scientiele mai inalte le fu oprita. Inse si pana atunci din câteva scóle protestante fusera ecsilate tóte scientiele pana diosu la gramatica, care le fu lasata. In 1750 Ianuariu 30 protestantiu fusera provocati, cá déca voiescu se invetie sciintie mai inalte in scólele loru, se produca privilegiu (cá si cumu aru avea se formeze vreunu tiehu!) In 1762 facura de supremu inspectoriu alu toturoru scóleloru din Ungari'a pe archiepiscopulu pimate comite Franciscu Barkoczi, carele dede imperatesei consiliu, cá se casseze tóte scólele superióre ale protestantiloru, éra tenerimea loru se invetie numai pana la etate de 14 ani in scólele loru, dupa aceea se fia constrinsa a merge la scólele catolice, éra esirea in tieri straine, precumu si cartile straine se fia oprite. Biserice si mosii bisericesci se luá neinctatu dela protestanti.

Persecutiunile si calamitatile sub care au gemutu protestantiu din Ungari'a, au duratu pana la decretulu de tolerantia alu imperatului Iosifu II. In tofu tempulu acela mai alesu ungurii calvini s'au trasu sub protectiunea diplomei leopoldine in Transilvani'a, unde romano-catolicii n'au potutu prinde radecina afunda neci pana in dio'a de astadi, de sî au fostu ajutati si favorati a totu modulu sî cu tóte midiulócele, de si ei s'au recrutatu barbatesce mai antaiu din armeni, carii toti s'au facutu catolici, apoi din romani si in fine din totu felihulu de ómeni veniti aici din tieri straine. De alta parte in Ungari'a numerulu protestantiloru scadiuse inea in dílele Mariei Teresiei la diumetate din ce fusesera pana pe la 1660, éra mai tardú in urm'a neinctatei activitati a catolicismulu a scadiutu sî mai multu.

Lectorii nostrii, carii se ocupa inadinsu cu istori'a Transilvaniei, voru convení cu noi celu puçinu in unu punctu, carele este cá: cu cátu s'au inmultitu reformatii in Transilvani'a, cu atátu au scadiutu numerulu locuitoriloru ei celoru de confessiunea greco-resariténa, adeca alu romaniloru. Ne este adeca cunoscutu nóue toturoru, cá precumu in dílele nóstre mergu, trecu neinctatu din romanii transilvani in Moldavi'a sî in Munteni'a, pentrucá se nu se mai reintórca neci-odenióra, intocma au mersu ei sî au emigratu totudeauna, éra in tempuri de persecutiuni religióse, care inependu dela regii Carolu Robertu (1307), Ludovicu I., Sigismundu pana la Mari'a Te-

resi'a in cursu de 470 de ani au fostu fórte dese, cumu sî in tempuri de fómete, de torturele iobagiloru sî de guere civili, emigratiunea constá din mai multe comune, uneori din câte unu tienutu intregu. In dílele Mariei Teresiei se ridicasera pe la pasuri (strimtori de munti) furcile spre a reinfrena emigratiunea romaniloru din Transilvani'a. De ací inainte betranii isi voru aduce bine aminte de anii fómetei 1815 et 1816, in carii éra si trecutu mai multe mii de romani, carii au formatu si cateva sate dincolo pe sub munti. Din cei trecuti candu cu fug'a din an. 1849 unu mare numeru inea nu se mai reintórse in vechi'alu patria. Din contra inse nu avemu unu singuru eesemplu, cá din locuitorii moldavo-romani de legea resariténa se fia immigratu incóce si se fia remasu pe locu neci macaru una comuna tieranesca, pentrucá celea ce se spunu in acestu respectu din dílele lui Michaiu, sunt curatu ceea ce se díce mintiuni istorice, éra coloniile venite in dílele imperatului Leopoldu sî asiediate in Schiaii Brasiovului, in Vintiulu de diosu, in Bungardu, Cergau etc., n'au fostu romanesi, ci bulgaresci, care au scapatu incóce de tric'a turciloru, pre candu se batea aceia cu nemtii. Numerulu „suditiloru austriaci“ petrecùtori in Moldavo-Romani'a se ficsá mai inainte de an. 1860 de catra consulat cu cif'a de 50 à 60 mii de suflete, unu numeru fórte problematicu acesta ori din ce punctude vedere ilu vei considera. Inse fia; cá-ci de alta parte nóue ne este de ajunsu a sci, cá numerulu „suditiloru moldavo-romanesi“ petrecùtori in Transilvani'a, cu singur'a esceptiune de stagiunea de véra a bailoru minerali, neciuna data nu ajunge la una suta.

Mai inainte de a inchiaié aceste fragmente din istori'a eclesiastica, fia-ne ertatu a pune una intrebatuione.

Odenióra mohamedanii dícea: Religiunea lui Mohamed trebue se se propage si cu sabi'a.

Éra iesuitii dícea: Nu cercetati, ci credeti, éra de nu, Compelle intrare, cu focu si cu sabia.

Din contra capii protestantiloru dícea sî invetiá dupa apostolulu Pavelu: Mai antaiu cercetati, apoi credeti.

Pe imamii islamului si pe iesuitii veniti din Spani'a ii pricepea oricine fórte usioru, cá-ci ei ti-o spunea curatu: Séu cu noi, séu móрте. Din contra pe protestantiu carii persecutara asia greu pre cei de confessiunea greco-resariténa in cursu de aprópe 100 de ani, ii pricepemu atátu mai puçinu, cu cátu este sciutu, cá romanii nu s'au incercatu neci-unadata a face proselitismu intre protestanti. Asia dara cumu s'a intemplatu, cá romanii greco-resariteni locuitori ai Transilvaniei au fostu persecutati sî tiraniti de catra calvini in acelasi tempu sî in aceeasi proportiune, in care au fostu ei insii persecutati sî tiraniti de catra romano-catolici in Ungari'a?

Despre medicina cu privire la romani.

(Continuare).

Pentru că se ținemu pelea în vigoarea ei, avemu se îngrijimu de ea încă dela nascere și se o învățosiamu după potința. Această se face în urmatoriulu modu: 1) scaldă prunciloru nou nascuti se nu fia mai caldă, că de 26—27 graduri Reaumur, era după aceea scaldă pruncii se fia spalati cu apă mai rece cu unu gradu, apoi cu 2, apoi cu 3, 4, 5, 6 până la 8 graduri mai rece. Dela a patra săptămână după nascere este mai bine numai a spala pe prunci mai desu preste doi cu apă rece de 20 la 18 graduri; înse preste trupulu întregu numai una-data, seu de două-ori, era alte dati numai dela buricu în diosu până la degetele pătioriloru. Acea spalăre se face seu cu unu burete moietu în apă rece de gradurile susu arătate, apoi storsu bine, seu cu una cârpa moietă totu asemenea. 2) După baia seu spalare prunculu are se remana puțină minute golu, mai târziu și mai multu, seu se fia coperitu usioru, pentru că aerulu întărește pelea mai multu și decâtu apă recoroasă. 3) Asia numitele bai curative, adică mai caldute, sunt de ajunsu una-data pe săptămână. Corpulu adică nu i strica atâtu necurăția din afară, câtu îi strică cea din lăntu, adică aceea care nu pôte esi prin pori pentru debilitatea acestora. Pori înse nu se curăția cu apă caldă și cu săpunu, ci numai prin respandirea sangelui și a caldurei din lăntu către periferia; era această reversare naturală și folositoră a sucuriloru se sustine, nu prin bai calde, ci prin acțiunea recelei asupra corpului, fia prin apă, fia prin aer, înse mai bine prin amândouă. Bai caldă ce se da prunciloru, până încă sunt micutei și jăcu pe spinare, afară de pericolulu ce vine dela căldura pentru totă pielea, mai face adesea reu și creșteriloru cruduți și meduvei din spinare. Fiendu-că prunculu jăce neconținutu în căldura cu spatele și cu căpa, era prin această se lărgescu vasele sangelui, asia de aici pruncii căpata seu hidrocefalos (căpu de apă, căpu mare), seu stropsiri. 4) Patucelulu prunciloru se fia môle și călduros, înse neci-decumu de pene, căci acestea împedeca escretiunea șgurei, a schimbării de materia. Unu scutecu de lăna (flanelu) este de ajunsu a coperi pruncuti. Aici înse comitu cele mai multe mame eróre, era mai alesu cele avute și cele care se ținū de clasele cultivate. Erórea loru provine de acolo, că n'au idea despre educătiunea fizică a prunciloru. 5) Temperatur'a în casa se fia numai 15 graduri R., pentru că fiendu mai mare, aerulu se rărește tare și debilită plumăni. 6) Chilia, în care se ținū pruncuti, se fia curăta, bine aerită. 7) Pruncii se fia scosi la aeru curătu în totu tempulu, era mai vîrtosu candu străluce sórele, decâtu este recóre, era vér'a la umbra. 8) Mancărea se fia mai multu rece decâtu caldă, pentru că natur'a ne da tóte ale sale cu mână rece.

Mai târziu pielea se învățosiesce prin frecare cu

pensatură aspră, uscată ori și umedă, prin spalarea în tóte zilele preste totu trupulu cu apă rece dela 15 până la 20 graduri, prin bai ce se iau în vane, seu în riuri, prin bai de aburi și de aeru, cumu și prin învelire în pensatură umedă. Frecărea corpulu întregu cu pensatură mai aspră se pôte întrebuintia în lipsa de apă în căletorii, pe unde nu amu avea comoditatea necesară pentru scaldăre seu spalare. Frecărea cu palmile, cumu amu dăce, viu pe viu, încă este fórtă priintioasă, înse nu se pôte aplica la totu. Frecărea cu pensatură moietă în apă rece și stórsa bine, fiendu mai petrundietoria din causă recelei, se recomandă și mai multu. Spalarea corpulu din creștetu până în talpi dămineti'a, candu te scoli din asternutu, este cea mai comodă, pentru că nu cere apă multă. În data cumu te scoli, ai se affi de îndemna unu ciubaru lătu și alăturea unu spalatoriu (lavoir) plinu cu apă rece dela 20—15 graduri, din care luandu apă cu palmile, ai se te speli iute preste tóte partile corpulu, apoi se'ti și torni puțină preste căpu și preste totu corpulu; în data apoi te stergi bine cu unu stergariu uscatu, după aceea alergi 3—4 minute, mai târziu și mai multu asia golu prin casa, că se te atenga aerulu. Vér'a și pre cătu tempu căldur'a în atmosfera este până la 15 graduri R., faci această operătiune cu ferestřile deschise, era érn'a și pe tempu recorosu încaldiesci chilia până la 15°. După asemenea baia sprintenă te și înbraci în data, bei unu pacharu de apă próspectă, apoi esi la primblare că una óra, până ce te încaldiesci, seu cumu se dăce, până ce se nasce reacțiunea. Reintorcendune acasă, luamă dejunulu usitatu și ne căutamă de lucru.

Apă cu care te speli, are se fia próspectă, adusă dela fântăna, ori din riu, era decâtu ar fi prea rece, se se stemperă cu apă ferbentă, până la gradulu ce se pare plăcutu și priintiosu, adică 20—15. Cei nedăti voru face bine, decâtu voru începe cu apă mai căldisóra, venindu apoi succesive la gradu mai micu, neci-odată înse nu mai rece de 15°. Mai repetimă o-data, că apă are se fia próspectă, pentru că între apă rece și statuta și între apă próspectă este mare diferență.

Scaldărea. Această este mai priintioasă în aeru liberu și în riuri. Fiendu-că înse érn'a riuřile nu se potu întrebuintia, era de altă parte riuri încă nu se affi pretotendeni, de aceea ne vedemă constrinsi a alerga la vane. La luarea acestui feliu de scaldă avemă se observamă totu regulele arătate mai în susu, adică decâtu întrebuintiamă scaldă că profilăcsă pentru întărirea pielei, atunci implemă van'a cu apă próspectă până la óresicere înaltă, era decâtu ar fi prea rece, o stemperamă cu apă ferbinte. Celu care voiesce se o întrebuintieze, se ridică din asternutul caldu, era decâtu van'a nu este lănga elu, învelitu bine merge până la ea, unde se desbrăca iute și apoi intrandu în apă, și spala tóte partile corpulu cătu se pôte mai iute. Siedindu în apă, se și frece neconținutu corpulu cu mănile, seu de are sierbitoriu, se luă frece

acela. In apa siede numai pana ce simte óresicare recéla in laintru, atunci apoi se ésa indata si stergènduse bine si imbracanduse, se ésa la primblare, déca póte, éra de nu póte, se se puna érasí in aster-nutu si se remana acolo pana ce se va reincaldi bine. La soba (cuptoriu) se nu caute neci-odata caldura, cà-ci aceea este periculósa, ci caldur'a se'i viie dela sinesi insusi prin mișicare séu prin invelire.

Celu mai priintiosu metodu pentru invirtosiarea pelei este scaldatul in ríu. Cu càtu ríulu va fi mai recorosu sí mai limpede, cu atátu va fi sí mai priintiosu. Ómenii mergèndu la scaldatu, s'au dedatu a se stempera, adeca a se desbraca si apoi a sta càtu-va tempu pe locu, apoi a intra cu incetulu in apa. Acésta procedura este absurda si stricatiósa, ea este celu mai siguru midiu locu de a recí sí a detrage baiiei efectulu celu mai bine facătoriu. Dreptu aceea la scaldarea in riu avemu se observamu regulele urmatórie.

1. Se intramu in apa cu pielea calda, éra neci-decumu cu ea rece.

2. Déca cumu-va amu venitu la riu din distantia mai mare, se remanemu inbracati 8—10 minute, a-steptandu astemperarea sangelui. Apoi

3. Se ne desbracam iute si de locu se intramu in apa si inca pre càtu se póte, cu corpulu intregu dintru odata.

4. In apa se ne misicamu càtu se póte de multu sí pre càtu póte suferi individualitatea fiacaruia, éra cei carii sciu innota, se innóte.

5. Se remanemu in apa numai pana ce au trecutu fiorile dintai, se nu asteptamu neci-odata pre cele urmatórie. Celu mai bunu regulatoriu in respectulu acesta este simtiulu placutu, caruia neci-odata se nu'i facemu sila.

6. Dupa esirea din scaldatu se ne frecamu cu manile mai indelungatu si tare, standu in pielea góla mai alesu in sóre càtáva tempu, in care inse pentrucá se nu recimu, avemu se facemu diferite misicari. Dupa asemenea incaldire potemu reintra in apa si a ne scaldatu totu cá mai inainte.

7. Dupa scaldatu avemu se alungamu dela noi orice simtiu de recéla prin misicari corespundietórie, prin alergare, sarire etc.

8. Alta scaldatu in aceeasi dí se póte face cu folosu numai atunci, déca efectele celei dintai au disparutu cu totulu, adeca déca omulu care s'a scaldatu odata, nu mai este neci ostenitu, neci somnuros, neci ii este fóme, si nu simte neci recéla.

9. Se nu ne scaldamu cu totulu flamendi, inse neci satui, ci la 3—4 óre dupace amu mancatu.

10. Primavér'a potemu se incepemu a ne scaldatu pre candu ap'a in riu are 15—16 graduri, apoi potemu continua tóta vér'a, càtu se póte neintreruptu si in tóte tempestatile, inse totudeauna pre langa observarea reguleloru insemnate mai in susu. Tómn'a se nu continuamu scaldatu preste temperatur'a de 14 graduri. Scaldandune dupa regul'a a 6-a, adeca esindu

mai de multe ori din apa, atunci facemu totuodata si baia de aeru. Acestu metodu se baséza pe acelu principiulu, cà porii pelei in ap'a rece se inchidu, prin urmare nu potu sugé apa; inse esindu din apa, ei se deschidu si ceru de beutu; séu cu alte cuvente: pelea nu póte bé apa in apa, ci numai déca totu-unadata va sugé si aeru. Se'i damu dara de beutu si de respiratu! Ap'a sí aerulu sunt compuse din hidrogenu, oxigenu sí azotu. Acestea trei elemente producu functiunile vitali ale organismului omenescu. Insusi instinctulu nostru ne spune in tempu calduros, cà scald'a mai scurta este mai buna, éra natur'a intocmí baile sale de plóia atátu la ómeni, càtu si la animale asia, in càtu pielea loru se suga ap'a in aeru.

Persónele care patimescu de congestiunile sangelui spre capu, séu de peptu, séu de morburi de ale ânimei, au se se abtiena de calde reci, séu se le intrebuintieze cu mare precautiune, adeca mai antaiu se ude acelea parti.

Infasiurarea pelei in pensaturi ude. Acestu metodu se aplica atátu in morburi chronice, càtu si in cele acute sí cá profilacsu spre invirtosiarea pelei morbóse, adeca aceleia, carei ii lipsescu semnele séu criteriile pelei sanetóse in unu gradu mai mare séu mai micu; adeca cu càtu pelea va fi mai palita, mai molateca, mai uscata, séu mai aspra sí mai rece, mai sbârcita, cu atátu va fi sí mai nesanetósa. In asemeni cusuri acestu metodu suplinescu óresicumu bai'a de aburi. Procedur'a este urmatórie:

Preste patulu asternutu spre culcare asternemu unu straiu (tiolu, cerga), patura, covoru de lana buna, grósa; preste acela intendemu unu linceolu (lepedeu, cersiafu), séu una pensatura moieta in apa própseta si rece si stórsa bine. Acumu celu care voiescu a intrebuintia metodulu acesta, se desbraca iute, se pune in asternutu, éra apoi cineva 'lu invelie si infasia cu lepedeulu udu cá pe unu pruncu de susu pana in diosu, dupa aceea 'lu invelie sí in tiolu asia, in càtu se nu strabata aerulu la corpulu. La gítu se mai póte lega sí cu unu stergariu uscatu, pentrucá partea remasa góla se fia scutita si mai bine; dupa aceea se mai punu plapone séu alte tioluri, pentrucá omulu se asude bine. Déca celu ce face acésta cura, ar simti cà sangele'i bate asupra capului, atunci 'i aplicamu cârpa uda la capu, care se póte schimba dupa trebuintia. In acea stare petrece oricine atáta, pre càtu simte placere. Intr'aceea i se prepara vana séu ciubaru cu apa rece de 20—15 graduri, in care se spala bine si se fréca preste totu corpulu, apoi se sterge si se imbraca iute, bé unu pacharu de apa sí ese la primblare, pana ce érasí se incaldiescu bine.

Inveluirea in apa rece este mai priintiósá deminétia, fiendu cineva inca in asternutu; se póte inse sí altadata preste dí, numai corpulu se fia caldu si nu satulu.

Bai'a de aburi. In dílele nóstre necesitatea baiiei de aburi s'a facutu atátu de evidentá, in càtu ea nu ar trebui se lipsésca neci intr'unu locu, ba

neci la una familia. Asia dara insemnatatea. (importantia) baii de aburi ne îndemna, cá se o descriemu mai pre largu. Acésta trebue se o facemu cu atátu mai virtosu, cu cátu cá baile de aburi intrebuintiate bine au ajunsu a fi unu factoru principale atátu din punctu-de vedere igienicu, cátu si din alu curarei séu vindecarei de morburi. Vomú descrie dara:

I. Baile greco-romane; II: baile turcesci; III. baile rusesci; IV. baile irlando-romane séu irice.

I. Baile greco-romane.

Romanii antici au primitu baile (balnea) dela greci, precumu au primitu multe alte, séu adeca, ambele acelea popóra fiendu totu de una rasa, victiundu in clime aprópe omogene, fiendu sí invecinate, au avutu odenióra, precumu mai au sí astadi, multe lucruri sí datine comune amendurora. Romanii cá orice popóra in statulu primitivu, s'au scaldatu la inceputu in modulu celu mai simplu, in riuri, lacuri si in mare; apoi in decursulu generatiuniloru ajunsera succesive si la baile calde, care la ei mai inainte fusera chiaru si oprite. Baile calde la romani incepura a veni in unu usu generalu si a fi cercetate mai desu din acelu tempu, de candu grecii incepura a asiedia pe langa scólele loru gimnastice si pre langa palatele loru institute publice pentru scalda. Acestea era compuse pe tempulu infloririi republiceloru grecesci din siepte cabineté separate in óresicare distantia unele de altele, éra intre ele se aflá alte localitati destinate pentru alte ecsercitie ale corpului, adeca baia rece, balneum; loculu ungerei séu oloierei, elaelesium, unde se ungeau cu oleie; recitoriu, frigidarium; intrarea, hypocaustum; cas'a de incalditu, propigneum; bolt'a de asudatu, séu bai'a de aburi, laconium séu sudatorium; si bai'a calda, taepidarium.

Cabinetele de baia era impartite si separate dupa securi; ele se incaldiau prin unu cuptoriu. In midiulocu loru se aflá unu bassinu (lacusioru, balta) mare, cu mai multe sulinarie pentru primirea apei. Bassinulu era impresuratu cu balustrade. In dosulu acestuia era unu spatiu liberu, destinat pentru óspetii carii aveau se astepte. Baile au fostu boltite si au capatatu lumina din susu. O curte marginita cu coridóre pline de statue si umbrita de pomi tufosi, invitá pe cei recreati prin baia la primblare.

Asemenea au fostu baile si la romani, despre cari scimu, cá inainte cunoscusera numai scald'a in riulu Tibru, ce era impreunata cu innotarea si ecsercitia gimnastica. Cu institutele de bai romanii s'au facutu cunoscuti numai prin resbelele portate cu coloniele grecesci din Itali'a meridionale si cu Pyrus. Cu tóte aceste datinele greciloru au petrinsu in Rom'a numai cu incetisiorulu. Romanii intariti si insufletiti de amórea patriei, au remasu credintiosi modului de viétia simplu, frugalu si severu alu parintiloru loru. De abia dupa pasirea in publicu a mai multoru medici greci, si anume a lui Asclepiades cu 100 ani

inainte de Christosu, s'au introdusu si latitu pretotindenea la romani institutele de bai si au ajunsu la védia mare. In tempulu acesta cade edificarea marétia a scaldeloru private si a termeloru publice. Acelea au fostu edificia cá palaturile, atátu de mari, in cátu de ecs. baile lui Caracalla avea 1600, ér ale lui Diocletianu peste 3000 de scaune de marmora si erau deschise pentru ori ce omu in unele óre ale dílei, bogati au saraci, mari au mici; sclavulu cá si cersietoriulu au avutu in Rom'a in tóte dílele spre dispositiune o placere, ce astadi nu o cunósce neci unu monarehu alu Europei, afara de sultanulu in Constantinopole. Intrebuintiarea acestoru bai s'a prefacutu in datina comuna a poporului pana in tempulu imperatului Constantinu. Intrebuintiarea universale a bailoru fu adusa si propagata in provincii prin legiunile romane, care au edificatu mai in tóte garnisónele cetatiloru, unde locuiau, astfelin de bai; proba si marturia pentru acésta sunt numerósele ruine ale loru in Germani'a, Franci'a, Spani'a, Angli'a. In Rom'a se mai vedu si astadi remasítiele bailoru numite dupa unii imperatori, cumu Titu, Caracalla, Diocletianu. In ruinele cetatei Pompei s'au desgropatu asemenea terme intr'o stare, din care se póte cunósce cu securitate adeverat'a destinatiune a celoru mai multe parti ale loru, mai alesu déca vomu cunósce cele scrise in acésta materia de Vitruviu, Pliniu si altii.

Mai cu séma s'a portatu grija, cá edificiulu de bai se aiba un'a positiune corespondietória scopului. Ferestrele localului de bai erau totudéun'a indreptate spre sudu si vestu. La intocmirea din laintru s'a consideratu cu preferentia, cá corpulu se petréca tóte nuantiele de temperatura, sí se póta evitá orice schimbare iute a ei.

In partea de desubtu a edificiului se aflau caminele si cuptórele (hypocaustum), unde se susutiené foculu, aruncandu prin o gaura patrata asiediata la capetulu unui coridoru subteranu angustu, o multime de carbuni; éra pentru cá ferbintiél'a se se marésca si se fia mai durabila, se aruncau si glóntie ardietórie pintre carbuni. Coperementulu deasupra alu hypocaustului a constatu din caramidi gróse, ce erau inchiaiete fara varu, numai cu lutu. Désupra acestei bolte se aflau diferitele localitati ale termeloru (scaldatórieloru). Mai antaiu érá Vasarium, o chilia, in care era trei caldari puse un'a peste alt'a astfelin, cá cea din diosu se vina nemidiulocitu deasupr'a focului, a duo'a peste acést'a si a treia peste a duó'a. Astfelin in caldarea de diosu aveau apa ferbetória, in a duó'a apa calda, in a trei'a apa rece. Pe langa acést'a caldarile mai erau intocmite asia, cá din ele se se póta derivá ap'a prin tievi provediute cu canale in baile vecine, si cá defectulu de apa din caldarile din diosu si de midiulocu se se póta implini la momentu din caldarea deasupr'a prin unu reservoaru, ce se numea Castellum. Langa Vasariu érá Balneum, adeca bai'a ori scalda, o incapere mare, ce érá fórté ferbinte si provediuta cu unu legheanu mare

numitu labrum, pe alu carui margini late siedeau aceia, cari voiau a se spalá; spre acestu scopu erau tocma in labru scaune de pétra. In balneu lovea laconicum séu sudatorium, adeca incaperea de asudatu. Bancele si scaunele in acesta era gaurite, cá aburii se póta lucrá din tóte partile; afara de aceste mai erau giuru inpregiuru firide, in care asudau cei ce scaldau. Se mai aflá aicea si unu coperementu (fedeu) de alama legatu astfeliu cu unu lantiu, cá se se póta dupa placu ridica in susu si lasa in josu, si astfeliu se se inmultiesca séu micsioreze caldur'a si aburii. Alaturea cu sudatoriulu era taepidarium, unde se aflá o temperatura midiulocfa si unde se poteau scaldá ómenii in apa caldutiá, déca cele duóe de inainte erau pré ferbinti. Acést'a incapere se marginea cu frigidarium, adeca incaperea, in carea se desbracau cei ce voiau se se scalde, si se recoreau cei scaldati lasandu se'i frece si unga cu alifie miro-sítórie. Aici erá si o vana mare impluta cu apa rece, care se numea baptisterium. Langa acesta se aflá in fine elaeothesium, unde in óresicare ordine stau piesele implute cu totu feliulu de alifi aromatice, éra pentrucá oleiulu si grasimea se nu astupe porii, se scarpinau cei scaldati cu perii, uneori si cu tiesale.

Langa baia se aflau cali de primblare, porticuri, cali de alergatu si de calaritu, acoperite, salóne pentru joculu cu pil'a, gimnasia, gradini cu alee, locuri si siantiuri de innotatu, biblioteci. Cele mai frumóse icóne si statue infrumsetiau edificiulu si apertinentiele lui. In ruinele loru s'au desgropatu cele mai eminente capu-d'opere ale anticitatiei.

(Va urma).

Nr. 81—1870.

Protocolulu siedintiei lunarie a comit. asoc. trans.

tenute in 8. Martiu 1870 sub presidiulu Rev. dn. vicepres. Ioane Hanni'a, fiindu de facia dd. membrii Il. sa dn. cons. aulicu Iac. Bolog'a, Il. sa dn. cons. gub. Pav. Dunc'a, Il. sa dn. cons. gub. Elia Macelariu, dn. senatoriu Petru Rosc'a, dn. capitaniu Ioane Bradu, dn. par. si prof. Z. Boiu, dn. prof. Ioane Popescu, dn. secret. Il. Ioane V. Rusu, dn. capit. pens. si cassariu asoc. C. Stezariu si dn. redact. si bibliotecariu Nicolae Cristea.

§ 19. Se presentéza conspectulu despre starea cassei asóciatiunei pre tempulu acestei siedintie, din carele se vede, cumu-cá cass'a asociatiunei — dupa subtragerea erogateloru de pana acumu — are in proprietatea sa sum'a de 41,157 fr. 55 cr. v. a.

Spre scientia.

§ 20. In legatura cu conspectulu cassei se raportéza despre banii incursi la asociatiune, dela siedinti'a din urma, parte cá tacse de membrii ord. si ajutatori, parte cá prenumeratiune la „Transilvani'a“ cumu si cá colecte si pentru couponii dela banc'a „Transilvaniei“ si anume: a) cá tacse de membrii ord. 80 fr. (vedi prot. ag. Nrii 74, 77 si 78); b) cá prenumeratiune la „Transilvani'a“ 34 fr. (vedi Nrii prot. ag. 58, 59, 63, 73, 74 si 75); c) cá colecte 24 fr. (vedi Nr. 74); d) cá procente obvenitorie dupa

couponii banciei reciproce „Transilvani'a“ 38 fr. (vedi Nr. 65); e) pentru 2 ecsempl. acte vendute si pentru 6 diplome, cu totulu 12 fr. v. a.

Spre scientia.

§ 21. Dn. cassariu, conformu conclusulu adunarei gener. dela Gherl'a din 1868 p. XXV. presentéza unu conspectu despre aceli membrii ai asociatiunei, carii au respunsu tacsele anuale si restantie dela adunarea gen. dela Gherl'a pana la adunarea gen. tienuta la Siomecut'a mare in 10. si 11. Augustu 1869 si propune publicarea aceluia.

Conclusu. Propunerea priminduse, se insarcinéza secretariatulu a trimite mentiunatul conspectu la redact. „Transilvaniei“ spre publicare.

§ 22. Directiunea despartimentulu cercuale IV. din Sebesiu, pre langa relatiunea sa din 16. Fauru a. c. submite protocolulu adunarei generale cercuale constituante, cumu si protocolulu siedintiei lunarie a subcomitetulu, alaturandu totuodata si sum'a de 103 fr. v. a. incursa cu ocasiunea adunarei cercuale, parte cá tacse de membrii ord. si ajutatori, parte cá venitululu unui balu improvisatu in favórea asociatiunei.

Cetinduse amentitele acte in faci'a siedintiei, si aflanduse cá acele, pre langa incunoscientiarea despre alegerea si constituirea subcomitetulu cercuale, mai contienu si unele concluse, respective propuneri, a carofu decidere, dupa teuorea resp. regulamentu, cade in competinti'a acestui comitetu, cá organu centrale, deci si luanduse la pertractare meritória, s'a adusu urmatoriulu:

Conclusu. Incunoscientiarea despre alegerea si constituirea comitetulu cercuale din despartimentulu Sebesiului (IV), se iea spre scienti'a cea mai placuta, si comitetulu centrale se simte datoriu in numele asociat. a esprime cea mai intima si mai caldurósa recunoscientia toturoru aceluor barbati zelosi, carii nu numai in tempu nefavoratoriu de érna, n'au pregetatu din diverse parti ale resp. despartimentu a se aduná spre scopulu realisarei unui pasiu atátu de insemnatu pentru latírea activitatiei morale si spirituale a asociatiunei, ci totudeodata s'au folositu si de acea ocasiune, spre a veni in ajutoriulu imbunetá-tirii starei materiali a acestui asiedimentu natiunale, prin contribui de tacse de membrii ord. si ajutatori, cumu si prin venitululu unei petreceri, arangiate in favórea asociatiunei.

Ér cu privire la acele concluse, resp. propuneri, carii s'au asternutu spre resolvirea acestui comitetu, si anume: a) relativu la propunerea, cá unele comune tienutorie de comitatulu Albei inferioare, se se alature la despartimentulu cerc. alu Sebesiului, cá mai aprópe de acest'a, se decide, cá comitetulu cercuale se binevoiesca a intrebá in asta privintia pre resp. comune, si apoi se procedeze conformu declaratiunei aceluor; b) relativu la procurarea sigilulu pentru despartimentulu cestiunatu, se se rescrie, cá comitetulu a decisu procurarea sigileloru pentru tóte despartimente cercuali ale asociatiunei, si cá acele voru

avé cercuscriptiunea, ce o are sigilulu asociat., ér in midiulocu se va insemná despartimentulu cerc. cu Nrulu romanu alu aceluia, ér mai in diosu se va insemná anulu 1869; c) relativu la estradarea documenteloru de legitimare pentru membrii ajutatori, se se rescria, cà comitetulu cercuale se se conformeze §-lui 8 din regulamentu; ér in càtu pentru diplomele membriloru ord. noui, acele se voru espedá de aici, prin secretariatulu asociatiunei.

§ 23. Dn. protopopu in Brasiovu Ioane Petricu aduce la cunoscentia, cumucà comitetulu cerc. din despartimentulu Brasiovului (I) in siedinti'a sa din 1/9 Fauru a. c. s'a constituitu alegùndusi din sinulu seu directoriu, cassariu etc. si totuodata asterne resp. protocolu.

Se iea spre scientia.

§ 24. Dn. consiliariu aulicu Iacobu Bolog'a aratandu, cà in urm'a punerei in lucrare a regulamentulu relativu la latirea activitatiei asociat., s'au inmultitu in mesura considerabile si agendele secret. II., conformu concludului adun. gen. dela Siomcut'a mare p. XX. pos. 1 si in neesu cu decisiunea acestui comit. din 14. Oct. § 112, 1869 face propunerea, cà se se asemne secret. II. si celi 200 fr. v. a. preliminati de adunarea gen. trecuta.

Conclusu. Propunerea resp. priminduse cu unanimitate, se asemnéza la cass'a asoc. esolvirea*cestiunatei sume.

§ 25. Dn. prof. si colectoriu asociat. in Blasiu Ioane M. Moldovanu, prin scrisóri'a sa din 6. Fauru a. c. face observarea, cà Blasiulu n'ar fi acomodat, cà locu de concentrare pentru despartimentulu cerc. din comitatulu Cetatiei de balta, fienducà acela de o parte cade afara de centrulu numitului comitatu, de alta parte fienducà drumurile, ce impreuna comitatulu acela cu Blasiulu, sunt mai alesu in tempu de érna nepasabile; deci opinéza, cà Blasiulu se fia centrulu unui despartimentu, carele se impreune comunele de prin pregiuru.

Se decide, a i se rescrie susunumitului domnu colectoriu, cumucà acestu comitetu, candu a defiptu Blasiulu cà locu de concentrare pentru despartimentulu cercuale alu comitatulu Cetatiei de balta, a avutu in vedere singuru numai interesele asociat. si anume de o parte, fienducà in Blasiu, carele si altufeliu e in nemidiulocita apropiare de comitatulu Cetatiei de balta — membrii asoc. sunt mai numerosi si mai concentrati decàtu in San-Martinu, centrulu cestiunatului comitatu; de alta parte, fienducà in casulu, candu pentru comitatulu Albei inferioare, s'ar fi defiptu unu locu de concentrare si in Blasiu, atunci cautá se remana afara din asta combinatiune, séu Belgradulu, séu Abrudulu, ceea ce inse, considerandu si numerulu membriloru si alu intielegintiei, cumu si alte impregiurari locali, nu se potea face neci intru unu casu, fara de o dauna simtita pentru interesele si morali si materiali ale asociatiunei.

§ 26. Dn. Ioane Bochisiu, teologu in alu III.

anu in seminariulu diecesanu din Gherl'a, se róga, cà pre candu va absolvi anulu scol. curente, se i se confereze vreunu stipendiu dela asociat. spre a poté studiá art'a picturei, pentru carea are o distincta aplecare.

Conclusu. Dupace stipendiale se preliminaréza din partea adun. gener., se i se rescrie, cà comit. nu se afla in positiune a'i poté deferi acestei cereri, ci se indruméza, cà in casulu, candu viitori'a adun. gen. ar preliminaréza vreunu stipendiu si pentru pictura, atunci la tempulu seu se concurga si dsa.

§ 27. Dn. secret. I. Georgie Baritiu trimite 160 ecsemplaria brosiurate complete din „Transilvani'a“ de pre 1869, ér 15 ecs. defectuóse, totuodata mai trimite cu acea ocaziune alte 10 ecs. din actele societatiei „Transilvani'a“ an. I., II., III. si IV. oferite de dn. Alecs. Papiu Ilarianu, cu scopu de a se impartí gratis pre la scólele din treianghiulu Alb'a-Iuli'a, Blasiu si Sibiiu.

Conclusu. Se iea spre scientia cu acea otarire, cà din actele amentite se se trimitia càte 1 ecsempl. pre sém'a biblioteceloru seminarioloru metropol. din Sibiiu si Blasiu, cumu si pentru gimnasiulu din Blasiu, pentru bibliotec'a academiei juridice din Sibiiu, pentru bibliotecele scóleloru normale din Resinari, Orlatu si Saliste.

§ 28. Totu dn. secret. I. G. Baritiu trimite 6 ecsemplaria din viéti'a lui G. Sincai oferite de dn. auctoriu Al. Papiu Ilarianu spre a se dá gratis pre la bibliotecele unoru anumite institute de invetiamentu din Sibiiu si de prin pregiuru.

Spre scientia si urmare conformu intentiunei oferitoriului, caruia i se esprima caldurósa multiamita.

§ 29. Dn. parochu si prof. Zach. Boiu oferéza pentru bibliotec'a asoc. 1 ecs. din opulu seu „Cartea de cetire pentru scólele populare“ part. I. edit. III.

Conclusu. Ofertulu se preda dlui bibliotecariu alu asoc. ér dlui oferitoriú i se esprime protocolarmente recunoscentia din partea comitetului.

§ 30. Se presentéza testimoniulu scol. pre sem. I. an. scol. cur. alu stipendiatului asoc. N. Calefariu, studente in VIII. clase la gimnasiulu regiu de statu de aici, din carele se vede, cà acestu teneru a raportatu din tóte studiale clase de progresu eminente.

Spre scientia.

§ 31. Cu autenticarea protocolulu acestei siedintie se insarcinéza dd. membrii Iacobu Bolog'a, P. Dunc'a si Zach. Boiu.

Cu aceste siedinti'a comitetului inceputa la 4 1/2 óre, se incheia la 6 1/2 óre sér'a.

Sibiiu datulu cá mai susu.

Ioane Hannia mp.
vicepres.

I. V. Rusu mp.
secret. II.

S'a cetitu si verificatu Sibiiu in 13. Martiu 1870.

Bolog'a mp. P. Dunc'a mp. Z. Boiu mp.

CONSPPECTU

despre urmatorii domni membrii ai asociatiunei transilvane rom., carii au contribuit tac'sa anuale, catu si restantie pana la adunarea gen. tienuta in Siomcut'a mare in 10. si 11. Augustu 1869 si suntu dupa conclusulu adunarei gen. tienuta in Gherl'a in 25. si 26. Augustu 1868 de a se publica.

a) Membrii fondatori

(pre langa cei publicati in conspectulu din 1866 si in Trans. Nr. 4 din 1869).
 Rev. dn. Gregoru Mihali, canonicu in Blasiu, 2 obliga- fr. cr.
 tiuni de statu 210 —
 Dóm'n'a Salvina Tobias, ved. din Abrudu in bani gat'a 200 —

b) Membrii ordinari cate 100 fr.

Dn. Dimitrie Iencioviciu, comerciante in Brasiovu,
 1 obligatiune de statu (loteria) 100 —

c) Membrii ord. cate 5 fr. si mai multu.

(Conferéza si conspectulu din 1866 si Trans. Nr. 4, 5, 6, 7 si 8 din 1869).

	fr.	cr.	dipl.
Rev. dn. Anderco Ioane, canonicu in Gherla, pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ „ Antonelli Ioane, vicariu in Fagarasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Dn. Albini Vasiliu, provisoru in Springu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Balomiri Simeonu, jude reg. in Sasu-Sabesiu dupa ce au depusu tac'sa de membru fund., au plati- titu si tac'sa restanta pro 186 ⁸ / ₇ , ⁷ / ₈	10	—	—
„ Borgovanu Stef., c. r. capit. in reg. Nr. 50 p. 186 ⁸ / ₉	5	—	1
„ Burlecu Petru, parochu in Coroesceni pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Blasianu Alimpiu, profes. in Blasiu pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Blasianu Gedeonu, profes. in Blasiu pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Boiu Zah., parochu si profesoru de teologia in Sibiiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
I. S. Bologa Iacobu, consil. aulicu pens. in Sibiiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Dn. Badilescu Ioane, profes. in Bucuresci pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ de Bosiota B. Mutiu Dimbului, notariu in Abrudu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Brote Ioane, proprietariu in Sibiiu pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Bradu Ioane, c. r. capit. pens. in Sibiiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Baiulescu Bart., parochu in Brasiovu pro 186 ⁶ / ₇ , ⁷ / ₈	10	—	—
„ Bardosi Ioane, comerc. in M. Osiorheiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Criste Ioane, protopopu in Vadu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	1
„ Catona Georgiu, advocatu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Cristea Nicol., redact. si bibliotecariu alu asociat.	5	—	—
„ Chiornitia N., arendat. in Zernesci p. 186 ⁸ / ₇ , ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	15	—	—
„ Comsia Ioane, parochu in Zernesci pro 186 ⁶ / ₇	5	—	—
Rev. dn. Chirila Ioane, canonicu in Blasiu, pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Dn. Colbasi Teodoru, inspectoriu dominalu in Cutu pro 186 ⁸ / ₉ , 186 ⁹ / ₇₀	10	—	—
„ Decei Petru, parochu rom. cat. in Sigisior'a p. 186 ⁸ / ₉	5	—	3
„ Damianu Spiridonu, parochu in Brescu pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Deacu Ioane, protopopu in Sasu-Sabesiu pro 186 ³ / ₄	5	—	—
„ Deacu Teodoru, v. rectoru in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Elechesiu Gregoru, protopopu in M.-Sz.-Marton pro 186 ⁸ / ₉	5	—	1
„ Fulep Georgiu, advocatu in Erkavas pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
Rev. dn. Fekete Ioane, canonicu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Dn. Fauru Ioane, profes. in Craiova pro 186 ⁸ / ₉ , 186 ⁹ / ₇₀	10	—	—
„ Fulep Iosifu, comerciante in M. Osiorheiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Galu Ioane, protopopu in Abrudu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Gárbacea Georgiu, parochu in Moeciu inferioru pro 186 ⁴ / ₅ , ⁵ / ₆	10	—	—
„ Hangea Greg., cancel. pens. in Maieru pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Huza Lazaru, not. consist. in Gherl'a pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Iencioviciu Dimitrie, comerciantu in Brasiovu, dupa ce au depusu unu capitalu de 100 fr., au mai platitu totuodata si restantie pro 186 ⁴ / ₅ , ⁵ / ₆ , ⁶ / ₇ si ⁷ / ₈ à 5 fr.	20	—	—
„ Lebb Alecsandru, proprietariu in Sibiiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Lazaru Nicolau, parochu in Sasu-Sabesiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Lazaru Alecsandru, propriet. in Abrudu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Leonteanu Leontiu, protop. in M. Uior'a pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—

	fr.	cr.	dipl.
Dn. Manu Petru, consiliariu de fn. pens. in Sibiiu pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Mutiu Ureche Ilariu, notariu si juristu abs. in Resinari pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Munteanu M., proprietariu in Hatiegu pro 186 ⁴ / ₅	5	—	—
„ Munteanu Augustinu, advoc. in Gherl'a pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Moldovanu M. Ioane, profesoriu in Blasiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Micu M. Alecsandru, profes. in Blasiu p. 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Micu Simeonu, profesoriu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Macelariu Ioane, notariu com. in Saadu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Mosioiu Ioane, parochu in Simonu pro 186 ⁴ / ₅	5	—	—
Rev. dn. Manfi Stefanu, canonicu in Blasiu pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
Dn. Munteanu Georgiu, profesoriu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Moisilu Gregoriu, vicariu in Nasadu pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Moldovanu Dan., comerc. in M. Osiorheiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Moldovanu Georg., comerc. in M. Osiorheiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Macelariu Ioane, jude cerc. in Miercurea p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Navrea Ioane A., comerc. in Brasiovu p. 186 ⁴ / ₅ , ⁵ / ₆	10	—	—
„ Nemesiu Alecsandru, asessoriu in Gherl'a p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ dr. Nemesiu Ioane, advocatu in Sibiiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Nicola Mateiu, advocatu in Abrudu, pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Nanu Ioane, parochu in Rosnovu pro 186 ⁴ / ₅ , ⁵ / ₆	10	—	—
„ Orianu Ios., viceprot. in Siomcut'a mare pro 186 ⁸ / ₉	5	—	1
„ Popu Ananie, protopopu in Morlac'a pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
Rev. dn. Popu Macedonu, prepositu in Gherl'a p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Dn. Popovicu Barcianu Sava, asessoriu consistorialu in Resinari pro 186 ⁵ / ₆ , ⁶ / ₇	10	—	—
„ Popu Petru, vicariu in Hatiegu pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Pipoziu Petru, asessoriu la tabl'a regia in M. Osiorheiu pro 186 ⁵ / ₆ , ⁶ / ₇ , ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	20	—	—
„ Persioiu I., parochu in Moeciu p. 186 ⁴ / ₅ , ⁵ / ₆ , ⁶ / ₇ , ⁷ / ₈	20	—	—
„ Puscariu Iosifu, advocatu in Brasiovu p. 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
Rev. dn. Popfalvi Const., canonicu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	10	—	—
Dn. Popu Mateiu Simonu, not. consist. in Blasiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Popu Stefanu, profesoriu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	1
„ Popovicu Deseanu Ioane, adv. in Aradu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	1
„ Redane V. Ludovicu, oficialu silv. pens. in Unedór'a pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Rusu V. Ioane, prot. si secret. II. alu asociat. in Sibiiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Rosca Petru, senatoriu in Sibiiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Romontiai Ioane, parochu in Sindu pro 186 ⁷ / ₈	5	—	1
„ Ratiu Basiliu, profesoriu in Blasiu pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Ratiu Basiliu, prepositu in Blasiu pro 186 ⁷ / ₈	10	—	—
„ Ratiu Georgiu, profesoriu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Szabo Demetriu, protopopu in Cosiogn'a pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
„ Stezariu Constantinu, c. r. capitani in pensiune si cassieriu alu asociatiunei pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Suciu Ioane, parochu in Galatiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Sora Stefanu, parochu in Riubarbatu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Solomonu Nicolae, profesoriu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Stoica Antoniu, asessoriu la tabl'a regia in M. Osiorheiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Tancu Simeonu, par. in Sangeorgiu pro 186 ⁷ / ₈ , ⁸ / ₉	10	—	—
„ Tipeiu Ioane, protopopu in Sasu-Sabesiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Tamasiu Clementu, parochu in Straja pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Tamasiu Nicolau, parochu in Grindu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Tobias Al. Amos, protopopu in Abrudu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Tobias Dionisiu, asessoriu in Abrudu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ Vicasiu Ioane, protopopu in Hidvegu pro 186 ⁷ / ₈	5	—	—
Rev. dn. Vestemeanu Ant., canonicu in Blasiu p. 186 ⁸ / ₉	5	—	—
„ „ Vlassa Elia, canonicu in Blasiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Dn. Ladosianu Erimia, propr. in M. Osiorheiu p. 186 ³ / ₄	5	—	—
Comun'a bisericeasca din Muresiu-Osiorheiu pro 186 ⁸ / ₉	5	—	—
Es. Sa dn. Vancea Ioane, metropolitu in Blasiu	—	—	1
Dn. Balintu Iosifu, parochu in Petridulu de diosu	—	—	1
„ Birlea Nicolau, advocatu in Cublesiu	—	—	1
„ Buzora Ioane, jude procesuale in Holomezö	—	—	1

Observare. Tacsele intrate cu ocaziunea adunarei generale din Siomcut'a s'au publicatu in acésta fôia sub Nr. 19 ex 1869 pag. 229 si 230.

Dela cass'a asoc. trans. pentru literatur'a rom. si cultur'a poporului romanu.

Const. Stezariu, cap. in pens. si cassieriu. I. Popescu, control. Aprobatu in sied. lunaria a comit. asoc. diu 8. Martiu 1870 § 21. Rusu, secr. II.

Statu'a lui Traianu.*)

Cea mai renumita statua de marmura a imperatului Traianu, representandu de doue ori natur'a, tienendu in man'a drépt'a sabi'a si in man'a stanga unu volumenu; cuirasatu si cu tog'a drapata pre bratiulu stangu; statu'a cea mai frumósa a imperatului Traianu, din museulu Florentiei, luata prin fotografia si apoi litografiata cu unu norocitu succesu, se afla de vendiare la administrati'a Trompetei Carpatiloru.

Pentru duoi sfanti numai póte avé cineva acésta pretiósá imagine, scumpa fiacarui romanu, reproducu cu arta in marimea ordinaria a tablouriloru.

Nu scimu ce amu puté recomanda mai bine spre ornamentu de muri interiori, de comuna atátu urbana câtu si rurale, de scóle si de ori ce locu, unde se aduna romani, decátu acésta litografia a celei mai perfecte statue a imperatului Traianu, din câte au remasu ale patronului nostru pana la noi.

Recomandamu déra, si cá idea si cá ornamentu, imaginea marelui Traianu tuturoru romaniloru de orice opiniune sociale séu politica aru fi, cumu si de ori-ce stare in societate.

Se depune din acésta litografia, la tóte birourile telegrafo-postali, precumu si la tóte librariile, spre a se vinde, in tóte partile Romaniei, totu pre 2 sfanti ecsemplariulu, din care pretiu se voru opri tacsele legiuite postali.

Acestu pretiosu odoru l'a adusu in Romani'a dn. Ioanu Polescu, administratoriulu diurnalului Trompet'a Carpatiloru, in tómn'a acésta, cu ocaziunea caletoriei sale prin Itali'a.

Marcu Ulpiu Traianu, mai numitu si Crinitulu, fù celu dintaiu imperatu romanu de origine straina Romei. Elu s'a nascutu in Italica, aprópe de Sevil'a, la 18. Sept. an. Romei 806, éra an. mantuirei 53, dintr'o familia vechia, reputata prin valórea si onestitatea membriloru ei, nu inse nobile dupa cumu era privita noblet'i'a romana, pentrucà abia tatalu lui Traianu a fostu celu antaiu din némulu seu, care s'a onoratu cu revestirea demnitatiei de consulu.

Traianu facù cele dintaiu campanie cu tatalu seu.

*) Din statu'a (nu column'a) lui Traianu reproducu in mai multe sute de ecsemplaria pe formatu de folio mare, unu ecsempl. se vende aici in Brasiovu cu 1 fiorinu v. a. Ceea ce publicamu aici despre Traianu, este reproductiune dupa una foia volanta ce ni s'a trimisu dela Bucuresci.

Red. Trans.

A fostu numitu pretoriu in an. 86 si consulu pentru prim'a óra in an. 91.

Domitianu l'a trimisu antaiu in Spani'a si apoi l'a chiamatu inderaptu cá se ilu pornésca cu legiónele in Germani'a, unde turburarile amenintiau imperiulu. Traianu desfasiurà in Germani'a atáta capacitate intelectuale, asia mare valóre de arme, in câtu Nerv'a care urmà lui Domitianu, ilu adoptà cá succesoru alu seu la imperiu, ilu creà cesariu, ilu numi generalu, imperatoriu si-i dede puterea tribunitiara.

Traianu erá la Coloni'a candu i se facù cunoscuta mórtea lui Nerv'a, in an. 98, si fù indata recunoscutu de catra poporu si de catra legiuni imperatu.

In an. urmatoriu 99 Traianu intrà in Rom'a si impartu grane si bani poporului. In a. 101 Traianu se puse in capulu legiuniloru si porni din Rom'a, cá se respinga navalirile Daciloru, cari prapadeau provinciile romane de pre drépt'a Dunarei, si cá se silésca pre Decebalu se renuncie la tributulu ce-i plateau romanii inca din tempulu imperatiei lui Domitianu.

In prim'a eespeditiune invingèndu pre Decebalu, Traianu ii impuse aspre conditiuni de pace, pre cari Decebalu le primi; déra indata dupa tragerea lui Traianu le calcà, facèndu si mai mari rele provinciiloru de pre drépt'a Dunarii. Traianu dupa ce triumfà pentru prim'a óra in Rom'a in an. 103, se întórse asupra Daciloru si pana la finele an. 105 nimic pre Decebalu cu tóte puterile lui. Decebalu se sinucise si tóta tiér'a lui, Daci'a, deveni provincia romana sub nume de Daci'a Traiana, rônduita între provinciile Augustului.

In aceeași epoca Corneliu Palm'a, guvernatoriulu alu Siriei, reduce asemenea Arabi'a in provincia romana.

In anulu 106 Traianu se întórse in Rom'a, triumfà pentru adóu'a óra si incepù mari si varie constructiuni, intre cari si colón'a Traiana, pre care se aréta tóte episódele resbóieloru sale contra daciloru, despre cari episóde neci unu istoricu d'ai lui Traianu, din càti au potutu parveni pana la noi, nu face neci o mentiune. Colón'a Traiana se sfirsi si se dedicà in anulu 113.

Traianu a fostu numitu consulu de siese ori si i s'au prelungitu consulatele; a priimitu titlulu de germanicu inca traindu Nerv'a; titlulu de dacicu la 103, dupa primululu seu resbelu contra daciloru, si titlulu de parthicu la a. 116, si a muritu la Selinonta in Cilici'a in a. 117, dupa o imperatia de 19 ani, si lasandu reputatiunea de unu principe dintre cei mai perfecti, care au onoratu vreodata vreunu tron. Elu a fostu primululu imperatu, caruia romanii i au datu magnificulu titlu de: *Optimo principi*.

 Cursurile intregi ale acestei foi periodice „Transilvani'a“ pe anii 1868 si 1869 brosiurate se potu cumpara cu câte v. a. fr. 3 in Sibiiu din cancelari'a comitetului asociatiunei trans.